

καλορίζικος

καλορίζικος, -η, -ο, επιθ. [από το επίθ. καλός + ουσ. ριζικό (= τύχη)]. **1.** που έχει καλό ριζικό, καλό τυχερό, που είναι τυχερός, καλότυχος: «έτσι καλορίζικο ήταν αυτό το παιδί απ' τη μέρα που γεννήθηκε, γι' αυτό και πρόκοψε στη ζωή του». (Λαϊκό τραγούδι: **καλορίζικος, ας είναι καλορίζικος ο καινούριος έρωτάς σου, καλορίζικος, ας είναι καλορίζικος κι ας με πρόδωσε η καρδιά σου**). **2α.** το ουδ. στον πλ. ως ουσ. **τα καλορίζικα**, ευχές που δίνονται σε κάποιον για κάποιο ευχάριστο γεγονός που του συνέβη: «έμαθα πως πήρες το δίπλωμά σου κι ήρθα για τα καλορίζικα». **β.** το κέρασμα που δίνει αυτός που δέχεται τις ευχές: «πες αυτό το λικεράκι για τα καλορίζικα». **3α.** ως επιφών. **καλορίζικα!** και **καλορίζικο!** ευχετικό επιφών.σε κάποιον για κάποιο ευχάριστο γεγονός που του συνέβη: «πήρα το πτυχίο μου. -Καλορίζικα!». **β.** ευχετικό επιφών. σε άτομο που απόκτησε κάτι πρόσφατα: «βλέπω πως πήρες καινούριο αυτοκίνητο, άντε, καλορίζικο!».

- *κάλλιο οι καλορίζικοι, παρά οι αντρειωμένοι*, η τύχη είναι προτιμότερη από την αντρεία: «αφήνω σε σας τις παλικάριές γιατί εγώ της σχολής κάλλιο οι καλορίζικοι, παρά οι αντρειωμένοι».

- *καλορίζικος ο γαμπρός!* βλ. λ. [γαμπρός](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας